

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 marca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 stycznia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda W. K. kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] na rzecz adwokata W. J. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) podwyższoną o kwotę należnego podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 stycznia 2016 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzając je do pytania o możliwość przyjęcia na gruncie art. 23 k.c. tzw. subiektywnej koncepcji dóbr osobistych, uznającej jako punkt odniesienia sferę odczuć konkretnej osoby, która powołuje się na naruszenie jej dobra.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Kwestia wskazana przez skarżącego nie odpowiada jednak tak rozumianej przesłance istotnego zagadnienia prawnego. Zgodnie z trwałym i konsekwentnym poglądem współczesnego orzecznictwa, jako kryterium przy ocenie naruszenia dóbr

osobistych należy stosować zobiektywizowane kryterium, odwołujące się do oczekiwań i standardów przyjmowanych typowo w społeczeństwie. Pogląd ten został szeroko scharakteryzowany w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, ze wskazaniem wcześniejszych wypowiedzi judykatury oraz stanowisk doktryny. Równocześnie w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wskazano przyczyn, które miałyby decydować o odejściu od tej koncepcji na rzecz kryterium subiektywnego. Skarżący powołał się jedynie na ogólną konieczność rozważenia, czy przyjęcie tej koncepcji (i powrót do poglądów prezentowanych w dawniejszym orzecznictwie) nie byłoby zasadne. Twierdzenie to, bez poparcia go jakąkolwiek argumentacją, nie wystarcza jednak do wykazania, by w sprawie doszło do spełnienia przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Z uwagi na trudną sytuację zdrowotną i majątkową skarżącego, Sąd Najwyższy odstąpił od obciążania go kosztami postępowania kasacyjnego na podstawie art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym przez adwokata W. J. orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 w zw. z § 8 pkt 6 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r., nr 1801) w zw. z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714).

aw

aj